

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin și de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului Moroșan Dorin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Diaconu Ionuț-Mădălin, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx,

și

Moroșan Dorin, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.11.2019 – 03.12.2019;

Instanța de apel: 20.12.2019 – 11.11.2020;

Instanța de recurs: 19.02.2021 – 30.06.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03 decembrie 2019, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Diaconu Ionuț-Mădălin, în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilită lui Diaconu Ionuț-Mădălin, pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

- Moroșan Dorin, în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, la 2 (doi) ani 10 (zece) luni închisoare.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilită lui Moroșan Dorin, pe un termen de probațiune de

2 (doi) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că:

Diaconu Ionuț-Mădălin, în perioada lunii septembrie 2019, urmărind scopul îndemnului, înlesnirii și determinării la practicarea prostituției și tragerea de foloase de pe urma acestei activități, de comun acord cu cetățeanul României, cu presupusul nume Dura Stelică, prin intermediul aplicației „WhatsApp”, a făcut cunoștință cu Moisei Alexandra, Babencu Inga și Procop Mihaela.

În continuare, urmărind realizarea scopului infracțional, Diaconu Ionuț-Mădălin, le-a îndemnat și determinat pe Moisei Alexandra, Babencu Inga și Procop Mihaela să plece în România unde urmau să practice prostituția într-un apartament din mun. Botoșani care urma a fi pus la dispoziție de către persoana cu presupusul nume Dura Stelică. Astfel, Diaconu Ionuț-Mădălin cu Dura Stelică urmau să înlesnească practicarea prostituției de către Moisei Alexandra, Babencu Inga și Procop Mihaela prin punerea la dispoziție a unei locuințe și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către ultimele.

Ulterior, în vederea atingerii scopului său infracțional, Diaconu Ionuț-Mădălin, împreună și de comun acord cu Moroșan Dorin, acționând în participație simplă cu Dura Stelică, s-au deplasat în Republica Moldova și la data de 26 septembrie 2019, în scopul facilitării plecării în România a lui Moisei Alexandra, i-au achitat perfectarea pașaportului național pe numele acesteia. În continuare, la aceeași dată, aproximativ ora 17:00, urcându-se într-un autocar de rută spre România, împreună cu Moisei Alexandra s-au pornit spre locul destinației, moment în care au fost reținuți de către colaboratorii de poliție.

Acțiunile inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin au fost încadrate în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, *proxenetism, adică îndemnul, determinarea și înlesnirea practicării prostituției, săvârșită asupra mai multor persoane, de mai multe persoane.*

Moroșan Dorin, cunoscând faptul că Diaconu Ionuț-Mădălin a identificat 3 fete din Republica Moldova, și anume pe Moisei Alexandra, Babencu Inga și Procop Mihaela, pe care le-a îndemnat și determinat să meargă în România, unde urmau să practice prostituția într-un apartament din mun. Botoșani, care urma a fi pus la dispoziție de către persoana cu presupusul nume Dura Stelică, a acceptat să se deplaseze în Republica Moldova să contribuie la transportarea fetelor menționate supra în România, în vederea practicării prostituției.

Ulterior, în vederea atingerii scopului său infracțional, Moroșan Dorin, împreună și de comun acord cu Diaconu Ionuț-Mădălin, acționând în participație simplă cu Dura Stelică, s-au deplasat în Republica Moldova și la data de 26 septembrie 2019, în scopul facilitării plecării în România a lui Moisei Alexandra, i-au achitat perfectarea pașaportului național pe numele acesteia. În continuare, la aceeași dată, aproximativ ora 17:00, urcându-se într-un autocar de rută spre România, împreună cu Moisei Alexandra s-au pornit spre locul destinației, moment în care au fost reținuți de către angajații poliției.

Astfel, acțiunile inculpatului Moroșan Dorin au fost încadrate în baza art. 220

alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, *proxenetism, adică îndemnul, determinarea și înlesnirea practicării prostituției, săvârșită asupra mai multor persoane, de mai multe persoane.*

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Diaconu Ionuț-Mădălin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, prin prisma art. 75, 79 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, echivalentul a 150 000 lei;

- Moroșan Dorin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, prin prisma art. 75, 79 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, echivalentul a 150 000 lei.

Să fie dispusă expulzarea lui Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin de pe teritoriul Republicii Moldova.

În motivarea apelului a invocat, că la solicitarea stabilirii pedepsei inculpaților, a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, și anume: că inculpatul Moroșan Dorin, potrivit scrisorii medicale și Referatului medical, acesta este diagnosticat cu boala Parkinson, iar referitor la inculpatul Diaconu Ionuț-Mădălin, potrivit anchetei sociale nr. 5196 din 14 octombrie 2019, acesta are la întreținere mai mulți copii, ultimul fiind născut la 13 septembrie 2019, iar mama acestuia și străbunica, fiind principalul susținător al tuturor membrilor familiei.

Prin urmare, consideră acuzarea că în privința inculpaților sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal, astfel urmând ca lui Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin să-i fie aplicată o altă pedeapsă decât cea prevăzută de sancțiunea art. 220 alin. (2) Cod penal, și anume pedeapsă sub formă de amendă.

Menționând prevederile art. 64 alin. (2), (3) Cod penal, partea acuzării a susținut că la caz, nu sunt pertinente prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar aplicabile speței fiind limitele de 500 – 3000 unități convenționale.

De asemenea, a mai indicat că prima instanță a stabilit inculpaților pedeapsa cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune, fără a stabili careva restricții, și neindicând domiciliul inculpaților.

În acest sens, invocând prevederile art. 261 Cod de executare, a considerat acuzarea că sentința primei instanțe nu va putea fi executată, în contextul în care inculpații Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin nu au un loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, a conchis că prima instanță nu a ținut cont, în deplină măsură de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, din care motiv greșit a dispus aplicarea art. 90 Cod penal, în privința inculpaților Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin, în contextul în care aceștia sunt cetățeni străini și nu dispun de un loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova.

Mai mult, a precizat că prima instanță nu s-a expus asupra solicitării cu privire

la aplicarea expulzării inculpaților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020, a fost admis apelul, casată parțial sentința primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- lui Diaconu Ionuț-Mădălin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, echivalentul a 15 000 (cincisprezece mii) lei;

- lui Moroșan Dorin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, echivalentul a 15 000 (cincisprezece mii) lei.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 ianuarie 2021, a fost corectată eroarea admisă în decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020, fiind indicate în decizie sintagmele corecte: „lui Diaconu Ionuț-Mădălin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, echivalentul a 150 000 (o sută cincizeci mii) lei; lui Moroșan Dorin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, echivalentul a 150 000 (o sută cincizeci mii) lei”.

4.1.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpații au săvârșit infracțiunea incriminată, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpaților, în coroborare cu prevederile art. 61 Cod penal, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe administrate la cauza penală, iar acestea fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Apreciind probatoriul administrat în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de apel a conchis că acestea coroborează între ele și demonstrează vinovăția inculpaților Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, îndemnul, determinarea și înlesnirea practicării prostituției, săvârșită asupra mai multor persoane, de mai multe persoane.

Cu referire la stabilirea pedepsei inculpaților Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin, instanța de apel a indicat că deși prima instanță a luat în considerație prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, aceasta nu le-a aplicat

corespunzător.

Astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 61 alin. (1), (2), 75 alin. (1), (2) Cod penal, precum și a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea celor vinovați, circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, condițiile de viață ale familiei acestora, și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării celor vinovați, faptul că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către inculpați, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, iar careva circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal, în privința lui Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin nu au fost stabilite, fiind reținută în calitate de circumstanță atenuantă în sarcina acestora, căința activă conform prevederilor art. 76 Cod penal.

Prin urmare, ținând cont de criteriile de individualizare a pedepsei, instanța de apel a stabilit că inculpatul Moroșan Dorin, potrivit scrisorii medicale și Referatului medical este diagnosticat cu boala Parkinson, iar referitor la inculpatul Diaconu Ionuț-Mădălin, potrivit anchetei sociale nr. 5196 din 14 octombrie 2019, acesta are la întreținere mai mulți copii, ultimul fiind născut la 13 septembrie 2019, mama și străbunica acestuia fiind întreținătorii familiei.

Instanța de apel a precizat, că reținându-se prevederile art. 79 Cod penal, circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovaților în săvârșirea infracțiunii, de comportamentul acestora în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că în privința inculpaților sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal, din care motiv acestora urmează a fi stabilită o altă pedeapsă decât cea prevăzută de sancțiunea art. 220 alin. (2) Cod penal, și anume pedeapsa sub formă de amendă, or, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar limitele aplicabile speței fiind 500-3000 unități convenționale, valoarea cărora fiind de 50 lei.

Instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță pripit a stabilit inculpaților pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pentru un termen de probațiune, fără a fi stabilite careva restricții și nefiind indicat domiciliul inculpaților, astfel menționând prevederile art. 261 Cod de executare.

Instanța de apel a constatat, că sentința primei instanțe, nu va putea fi executată, întrucât inculpații Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin nu sunt cetățeni a Republicii Moldova și nu au un loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova, or, prima instanță nu a ținut cont în totalitate de prevederile art. 61 și 75 Cod penal și nici nu s-a conformat condițiilor stabilite expres de

legiuitor, astfel că greșit a dispus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința acestora.

5. Avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului apărarea indică, că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Menționează că Diaconu Ionuț-Mădălin fiind audiat în calitate de învinuit în cadrul urmăririi penale, precum și în calitate de inculpat în cadrul cercetării judecătorești, vina în săvârșirea infracțiunii incriminate a recunoscut-o pe deplin, a declarat că se căiește sincer de cele comise, a conștientizat caracterul faptei săvârșite, din care motiv acesta a depus și cererea prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Susține apărarea, că în acțiunile inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin sunt prezente mai multe circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, și anume: căința sinceră, prin care inculpatul a manifestat regret pentru fapta săvârșită; anterior nu a fost condamnat, iar de la locul de domiciliu se caracterizează pozitiv; contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, și recunoașterea vinovăției.

În opinia apărării, pedeapsa stabilită inculpatului prin sentința primei instanțe, este una echitabilă, or, în acest sens, instanța de apel nu a luat în considerație comportamentul inculpatului, situația financiară a acestuia, gradul de dezvoltare psihică a inculpatului, lipsa antecedentelor penale, stabilind astfel în privința acestuia o pedeapsă sub formă de amendă maximă.

De asemenea, consideră că pedeapsa aplicată lui Diaconu Ionuț-Mădălin de către instanța de apel, sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, este una mai gravă și care nu va fi posibil de executat, reieșind din situația în care se află inculpatul.

Mai indică, că instanța de apel nu a motivat din care considerente nu va fi posibil de executat pedeapsa stabilită de către prima instanță, în contextul în care, între Republica Moldova și România sunt încheiate tratate prin care au fost implementate mecanisme de colaborare între două sisteme de probațiune, cu scopul gestionării eficiente a situațiilor în care activitatea de supraveghere derulată de serviciul de probațiune a unei părți, vizează cetățenii celeilalte părți care pe parcursul termenului de supraveghere, revin pe teritoriul statului de origine.

Precizează apărarea, că atragerea la răspundere penală a persoanei incapabile reprezintă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, întrucât nu este posibilă de răspundere penală persoana care în timpul săvârșirii unei fapte prejudiciabile, se afla în stare de iresponsabilitate, or, instanța de apel nu a verificat materialele cauzei din care rezultă că Diaconu Ionuț-Mădălin a fost diagnosticat cu Schizofrenie paranoidă de la vârsta de 10 ani.

Totodată, evidențiază și faptul că instanța de apel a judecat cauza în lipsa lui Diaconu Ionuț-Mădălin care a fost în imposibilitate să se prezinte deoarece a fost internat într-o instituție psihiatrică, dovada fiind anexată la materialele cauzei.

6. Avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului Moroșan Dorin, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel și încheierea privind corectarea erorii din 06 ianuarie 2021 cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului apărarea indică, că fiind audiat în prima instanță, inculpatul Moroșan Dorin a declarat că își recunoaște vinovăția pe deplin și se căiește sincer în cele săvârșite.

Consideră, că pedeapsa stabilită inculpatului Moroșan Dorin de către prima instanță, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe un termen de probațiune de 2 ani, conform art. 90 alin. (1) Cod penal, este una corectă, fiind respectate prevederile art. 61, 75-77 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

Menționează, că la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, astfel că nu au fost respectate prevederile art 6. CEDO privind asigurarea unui proces achitabil, în raport cu argumentele apărării.

În acest sens, consideră că pedeapsa aplicată inculpatului Moroșan Dan, de către prima instanță, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, este una oportună.

De asemenea, susține că pedeapsa aplicată lui Moroșan Dorin sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, de către instanța de apel reprezintă o eroare, în contextul în care aceasta a indicat că echivalentul a 3 000 unități convenționale este suma de 15 000 lei.

Mai indică, că la 29 decembrie 2020, inculpatul Moroșan Dorin a achitat amenda în sumă de 15 000 lei, anexând bonul de plată la materialele cauzei penale.

Astfel, invocând prevederile art. 249 Cod de procedură penală, consideră apărarea că cuantumul unităților convenționale care a fost corectat prin încheierea instanței de apel, nu reprezintă o eroare materială evidentă.

7. Procurorul, a depus referință la recursurile declarate de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În opinia procurorului, la individualizarea pedepsei stabilite inculpaților, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, astfel că nefiind comise careva erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora,

din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că recurenții invocă temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 5) *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate*; 6) *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*; 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Așadar, cu referire la argumentele avocatului Negrei Nicolae privind existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzută la pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocând în acest sens că în cadrul instanței de apel, cauza a fost examinată în lipsa inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin, acesta fiind în imposibilitate să se prezinte, Colegiul penal constată că alegațiile apărării în această parte sunt declarative și neîntemeiate.

Sub acest aspect, se atestă că inculpatul Diaconu Ionuț-Mădălin a fost citat legal pentru ședințele de judecată a instanței de apel, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei penale (f.d.125, 133,157, vol.II), iar potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 11 noiembrie 2020, fiind pusă în discuție posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpaților (f.d.164-168, vol.II), avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin, și-a manifestat acordul în acest sens, întrucât a făcut referire la cererea inculpatului Moroșan Dorin prin care acesta a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, precum și la cererea depusă de către mama inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin, cu privire la motivele neprezentării acestuia în instanța de judecată și solicitarea dispunerii efectuării unei expertize medico-legală, în lipsa lui Diaconu Ionuț-Mădălin (f.d.159, vol.II), instanța, însă, a adoptat o soluție prin care a atenuat pedeapsa stabilită.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deși se invocă atât de avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin, precum și de avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului Moroșan Dorin, Colegiul penal reține că o eroare concretă și clar definită în sensul temeiului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, este indicată în recursul ordinar declarat de către avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin, prin care acesta susține că instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței deoarece a fost trasă la răspundere penală o persoană incapabilă, din care motiv

Colegiul penal se va expune doar în privința acestuia, întrucât avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului Moroșan Dorin nu a motivat în recurs temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Așadar, referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocată de avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin, Colegiul penal menționează că reieșind din sensul legislației în vigoare, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial, iar instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Însă, pentru o astfel de concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită și dacă această faptă a fost încadrată corect în norma penală, iar dacă faptei i s-a dat o încadrare juridică în baza altei norme penale, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În acest sens, Colegiu penal menționează că nu pot fi reținute argumentele apărării privind starea de iresponsabilitate a inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin, în contextul în care sentința primei instanțe a fost contestată cu apel doar de către procuror, sentința nefiind contestată de către partea apărării.

Prin urmare, având în susținere prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, Colegiul penal reține că nu pot constitui temei de examinare în instanța de recurs criticile recurentului pe care le încadrează în temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, referitor la soluția greșită a primei instanțe, precum și a instanței de apel, prin care inculpatul Diaconu Ionuț-Mădălin a fost supus răspunderii penale.

De asemenea, Colegiul penal atestă că sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, recurenții critică decizia instanței de apel, din considerentul că pedeapsa stabilită inculpaților Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, este una aspră în raport cu situația inculpaților, invocând în acest sens că la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a luat în considerație prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante în privința acestora, faptul că inculpații au solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, că anterior nu au fost condamnați, precum și faptul că Diaconu Ionuț-Mădălin a fost diagnosticat cu Schizofrenie paranoidă, iar Moroșan Dorin a fost diagnosticat cu boala Parkinson.

Analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Diaconu Ionuț-Mădălin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani; precum și Moroșan Dorin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, la 2 ani 10 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani.

Prin decizia instanței de apel, a fost casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin,

recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3 000 unități convenționale, echivalentul a 150 000 lei, pentru fiecare.

În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

Așadar, la examinarea cauzei, instanța de apel a conchis că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpaților Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin, nu a aplicat corespunzător prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, și pripit a aplicat inculpaților pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, fără a stabili careva restricții și fără a indica domiciliul inculpaților, iar în acest sens, reținând prevederile art. 261 Cod de executare, instanța de apel corect a concluzionat că întrucât inculpații Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin nu sunt cetățeni a Republicii Moldova și nu au loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova, sentința primei instanțe nu va putea fi executată.

De asemenea, nu pot fi reținute argumentele recurenților precum că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpaților, nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, aceasta deoarece verificând argumentele instanței de apel, Colegiul penal atestă că instanța ierarhic inferioară a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, și anume de faptul că inculpatul Moroșan Dorin, potrivit scrisorii medicale și Referatului medical, este diagnosticat cu boala Parkinson, de faptul că inculpatul Diaconu Ionuț-Mădălin, potrivit anchetei sociale nr. 5196 din 14 octombrie 2019, are la întreținere mai mulți copii, precum și de faptul că în privința inculpaților nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante.

În continuare, Colegiul apreciază ca neîntemeiate și argumentele avocatului Mazur Svetlana în numele inculpatului Moroșan Dorin referitor la quantumul unităților convenționale care a fost corectat prin încheierea instanței de apel din 06 ianuarie 2021, din suma de 15 000 lei în suma de 150 000 lei, invocând în acest sens că aceasta nu reprezintă o eroare materială evidentă, or, analizând decizia recurată în raport cu aceste argumente din recursul apărării, Colegiul penal constată că potrivit dispozitivului deciziei, pedeapsa stabilită inculpaților sub formă de amendă, a fost în mărime de 3 000 unități convenționale, iar în descriptivul deciziei, instanța de apel a indicat cu claritate că valoarea unității convenționale este în sumă de 50 lei, astfel că echivalentul a 3 000 unități convenționale, reprezintă suma de 150 000 lei.

Mai mult, instanța de recurs atestă, că avocații solicită, de fapt, menținerea unei pedepse mai aspre, stabilite inculpaților și anume închisoarea, deși instanța de apel le-a stabilit o pedeapsă mai blândă, astfel că solicitările recursului în acest sens sunt în defavoarea inculpaților, ce vine în contradicție cu principiile acordării serviciilor de apărare, deoarece un apărător nu poate solicita aplicarea unei pedepse mai aspre decât cea stabilită.

Având în vedere că soluția instanței de apel a fost argumentată detaliat în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii, instanța de recurs și-o însușește și consideră că reiterarea acesteia nu este necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența

CtEDO, care în asemenea situație a indicat, că în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997).

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpaților Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin, pentru faptele săvârșite, instanța de apel nu a comis erori de drept, iar pedeapsa aplicată inculpaților este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursurilor în acest sens sunt neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Negrei Nicolae în numele inculpatului Diaconu Ionuț-Mădălin și de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului Moroșan Dorin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Diaconu Ionuț-Mădălin și Moroșan Dorin**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 august 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie